

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

van de commissie van rapporteurs voor het ontwerp van wet tot onderlinge aanpassing van sociale verzekeringswetten en belastingwetten. (Ingezonden 21 juli 1965.)

Het heeft de ondergetekenden verheugd, dat van verschillende zijden met het onderhavige wetsontwerp instemming werd betuigd.

Met voldoening constateerden zij, dat vele leden er in het bijzonder voor erkentelijk waren, dat het onderhavige ontwerp tevens enkele verbeteringen in de sociale wetgeving inhoudt, met name in de kinderbijslagwetten.

Gaarne namen de ondergetekenden er voorts nota van, dat deze leden verklaarden het op prijs te stellen, dat de delegatie-bevoegdheid, vermeld in artikel 18a van de Algemene Weduwen- en Wezenwet, bij nota van wijziging is toegekend aan de Kroon, gehoord de Sociaal-Economische Raad, waarmede naar het oordeel van deze leden deze delegatie-bevoegdheid met voldoende waarborgen omgeven en derhalve verantwoord is te achten.

Naar aanleiding van hetgeen door verscheidene leden naar voren werd gebracht omtrent de wijze, waarop de drievoudige kinderbijslag voor studerende kinderen door de aanneming van het amendement van de heer Scholten c.s. (gedrukt stuk nr. 8, onder A) in de Algemene Kinderbijslagwet bij aanneming van dit wetsontwerp zal worden opgenomen, waartegen deze leden ernstige bezwaren hadden, moge de eerste ondergetekende het volgende opmerken.

Het doel van het onderhavige wetsontwerp is, zoals ook uit § 1 van de memorie van toelichting blijkt, mede om de aanspraak op kinderbijslag enerzijds en het recht op kinderaftek anderzijds onderling zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen.

Zoals ook in de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer (blz. 2, linkerkolom) in antwoord op een door sommige leden dier Kamer in het voorlopig verslag gestelde vraag werd erkend, was het enige belangrijke punt, waarop deze coördinatie met de oorspronkelijke voorstellen nog niet werd bereikt, hierin gelegen, dat in de kinderbijslagwetgeving studerende kinderen tot 27 jaar onder bepaalde voorwaarden niet als drie kinderen geteld konden worden, hetgeen wel in de belastingwetgeving het geval is.

Het amendement van de heer Scholten paste derhalve wel in het ook door de ondergetekenden nagestreefde doel niet alleen een goede coördinatie te bereiken van de sociale verzekeringswetten onderling maar ook van de sociale verzekeringswetten en de belastingwetgeving. Het standpunt van de aan het woord zijnde leden, dat met het amendement van de heer Scholten een aan het wetsontwerp vreemd element was toegevoegd, kan derhalve niet worden gedeeld.

Aan de andere kant is het natuurlijk niet zo, dat het probleem van de kinderbijslag uitsluitend benaderd kan worden van de kant van de coördinatie met de belastingwetgeving. Ook belangrijke andere aspecten spelen hier een rol, zoals niet alleen door de hier aan het woord zijnde leden werd gesteld, maar ook door de eerste ondergetekende bij de mondelinge behandeling

van het wetsontwerp in de Tweede Kamer naar voren werd gebracht.

Aangezien er derhalve zowel argumenten pro als contra waren aan te voeren heeft de eerste ondergetekende gemeend, het oordeel over het meergenoemde amendement aan de Tweede Kamer te moeten overlaten.

In dit verband namen de ondergetekenden er gaarne nota van, dat sommige leden het tot stand brengen van een grotere analogie tussen het recht op kinderaftek en het recht op kinderbijslag als een verbetering beschouwden.

Met deze leden betreuren de ondergetekenden, dat het onderhavige wetsontwerp niet eerder kon worden ingediend. Uiteraard zullen zij gaarne bevorderen, dat in het vervolg wetsontwerpen, speciaal aanpassingsontwerpen, zo tijdig mogelijk worden ingediend.

De opmerking van deze leden, dat verschillende aanwijzingen en handleidingen voor werkgevers en werknemers als gevolg van de late indiening van het wetsontwerp achterhaald en onvolledig zullen zijn, nadat dit ontwerp tot wet zal zijn verheven, kunnen de ondergetekenden, althans voor zover betreft het jaar 1965, niet onderschrijven. Zowel in de aanwijzingen voor de werknemers als in de handleiding voor de werkgevers en de geleide-nota bij de toezending van het nieuwe materieel voor de loonbelasting- en premieheffing is gewezen op de wijzigingen, die het onderhavige wetsontwerp, wanneer de wet tot stand zal zijn gekomen, aanbrengt in de diverse wetten. Voor het jaar 1965 zijn deze aanwijzingen en handleidingen in overeenstemming met de wettelijke bepalingen, zodat toezending van nieuwe exemplaren niet nodig zal zijn.

Voor 1966 zijn zij inderdaad achterhaald door aanvaarding van het amendement Scholten, waarbij invoering van drievoudige kinderbijslag per 1 januari a.s. is voorgesteld. Bij het materieel voor de loonbelasting- en premieheffing, dat bij de jaarwisseling zal worden toegezonden, zal hierop de aandacht van de werkgevers worden gevestigd. Ook de aanwijzingen voor de werknemer zullen alsdan worden aangepast.

Deze leden wezen in dit verband nog op een onvolledigheid in de uiteenzetting van het recht op kinderbijslag in de „Kleine gids voor de Nederlandse Sociale Zekerheid”. (Uitgave 1965 van de Vereeniging van Raden van Arbeid).

De eerste ondergetekende verklaart zich gaarne bereid deze opmerking ter kennis van de Vereeniging van Raden van Arbeid te brengen. Hij zou er echter wel op willen wijzen, dat deze „Kleine Gids”, zoals ook uit het voorbericht blijkt, slechts ten doel heeft een overzicht te geven van de voornaamste bepalingen van de verschillende sociale verzekeringswetten. Het is uiteraard onmogelijk om in een uitgave van deze omvang — die intussen haar grote waarde heeft bewezen — ook maar enigszins naar volledigheid te streven.

Het bezwaar, dat de aan het woord zijnde leden hadden tegen de inhoud van de „Aanwijzingen voor de werknemer” (uitgave 1965, blz. 5), nl. dat daarin de indruk zou worden gewekt als zouden alleen loontrekkenden of daarmee gelijkgestelden voor kinderbijslag in aanmerking komen, kan de tweede ondergetekende niet delen. De redactie is naar zijn mening geenszins zo gesteld, dat deze indruk gewekt wordt, terwijl voorts een aanwijzing voor de werknemer uit haar aard zich richt tot loontrekkenden en daarmee gelijkgestelden.

De ten slotte door de hier aan het woord zijnde leden gestelde vraag of gegevens verstrekt kunnen worden omtrent het aantal dergenen, die wel recht hebben op kinderbijslag krachtens de Algemene Kinderbijslagwet en de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden maar deze niet aanvragen, moet ontkennend worden beantwoord.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.

De Staatssecretaris van Financiën,

W. L. G. S. HOEFNAGELS.